

De Ster

(Zie blz. 307)

Het zeemeeuwen-monument

op het Tempelplein herinnert allen, die dit schoone kunstwerk zien, aan een modern wonder, even groot als welk ook, dat in vroeger tijden geschiedde.

---

1 Oct. 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang

—

No. 19

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

J. ROBERT KEST
Assistent

A. D. JONGKEES
Assistent

Gij zijt het licht der wereld; eene stad boven op eenen berg liggende, kan niet verborgen zijn. Matth. 5: 14.

INHOUD

HET DOEL VAN HET LEVEN	door George F. Richards	295
EEN BOODSCHAP AAN DE LEDEN EN		
VRIENDEN VAN DE KERK IN NEDERLAND	door Franklin J. Murdock	298
VAN DE REDACTIE:		
HEBT GOEDEN MOED, IK HEB DE		
WERELD OVERWONNEN.	door A. D. Jongkees	300
WANNEER DE MENSCH TEGENOVER		
DEN DOOD STAAT.	door Pres. Heber J. Grant	302
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING		306
BIJ DE VOORPAGINA.		307

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN

DRIJKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJKSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus« - Langebrug 107, Leiden
Telefoon 20950 - Giro 79376

Voor het inbinden van Uw boeken is bij ons het adres!!!

HET DOEL VAN HET LEVEN.

door Ouderling GEORGE F. RICHARDS van den Raad der Twaalven.
(Overgenomen uit Improvement Era.)

Want zie, dit is Mijn werk en Mijne heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen. Mozes 1:39.

In de eerste bijeenkomst in den hemel waren wij aanwezig en zagen wij, dat de Verlosser werd gekozen en het plan van zaligheid werd ontworpen, en wij stemden er mede in. Uittreksel blz. 288.

TOEN WIJ in den Raad des Hemels tegenwoordig waren, verstonden wij het Evangelie. De doeleinden van den Heer en de onze waren gelijk. Wij begrepen, dat wij onzen vrijen wil moesten behouden om naar eigen goeddunken te kunnen handelen ten

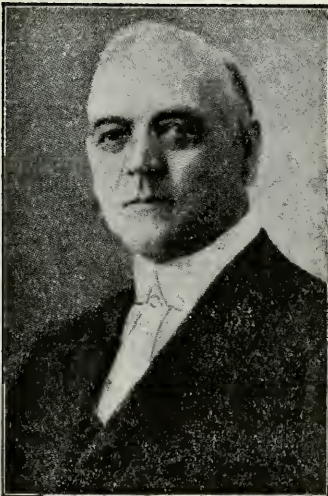
om een lichaam van vleesch en beenderen te verkrijgen en bloedverwantschappen te vormen, noodig voor onzen verderen vooruitgang. Wij begrepen, dat wij zelf onze zaligheid overeenkomstig het Evangelieplan moesten uitwerken.

De herinnering aan ons vroeger leven is van ons weggenomen en van ons wordt vereischt, dat wij leven naar ons geloof en onze verworven kennis. Wij hebben zooveel tijd noodig om in de steeds weerkerende behoeften des levens te voorzien, dat wij geneigd zijn, de stoffelijke dingen des levens voor de geestelijke te plaatsen, ofschoon onze godsdienstige opvoeding het anders leert. De Zaligmaker leert ons daaromtrent het volgende :

„Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.” Matth. 6:33.

„Vergadert u geen schatten op aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen, maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven noch doorgraven noch stelen.” Matth. 6:19-20.

Wij kwamen niet naar deze aarde om de schatten dezer wereld te vergaderen. Deze dingen zijn in het leven slechts een

George F. Richards

opzichte van het goede en het booze, tegenover welke wij zouden kunnen worden geplaatst en dat aan het einde van het leven wij loon naar werken zouden ontvangen. Wij waren verheugd, dat wij naar hier zouden komen, daar het de eenige manier was,

middel tot het bereiken van een nobeler doel: dat van voorbereiding voor het toekomstige leven, hetwelk eeuwig is.

„Wij zullen nederdalen, want er is aldaar ruimte, en wij zullen van de stoffen nemen, en wij zullen een aarde maken, waarop dezen kunnen wonen. En wij zullen hen hiermede beproeven, om te zien of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Heere God aan hen zal gebiedten.” Abraham 3: 24-25.

„En ik geef aan u een gebod, dat gij al het kwade zult verzaken en al het goede aankleven, opdat gij bij elk woord zult leven, dat uit den mond Gods voortkomt.” L. en V. 98: 11.

Eens werd aan een dorps-schoenmaker gevraagd, wat zijn bezigheid was. Zijn antwoord luidde: „Mijn bezigheid, mijnheer, is God te dienen; voor mijn levensonderhoud maak ik schoenen.”

Volgens het Evangelieplan, dat wij begrepen voor wij op de aarde waren, zijn er zekere grondbeginselen, welke wij moeten aanvaarden, verordeningen, die wij moeten ontvangen, geboden, welke wij moeten onderhouden en wetten, die wij moeten gehoorzamen. Voorts moeten wij gewillig zijn te dienen en een oprecht Christelijk leven te leiden, doende den wil des Vaders in alle dingen.

„Voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, matigheid, lijdzaamheid, godzaligheid, broederlijke liefde en liefde jegens allen (welke de zuivere liefde Gods is).” Zie 2 Petrus 1: 5-7.

„Wij gelooven te moeten zijn eerlijk, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam, en in goed doen aan alle menschen; waarlijk mogen wij zeggen, dat wij de vermaning van Paulus volgen: „Wij gelooven alle dingen, wij hopen alle dingen”, wij hebben vele dingen doorstaan en

hopen in staat te zijn, alle dingen te kunnen doorstaan. Indien er iets deugdelijk, liefelijk, of goed, of prijszwaardig is, zoo streven wij naar die dingen.” Artikelen des Geloofs, no. 13.

„Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen; want die tot God komt, moet gelooven, dat Hij is en een belooner is dergenen, die Hem zoeken.” Hebr. 11: 6.

Het geloof van alle intelligente wezens is gericht op God, en om een levend, werkdadig geloof te bezitten, hetwelk ons er toe brengt God te aanbidden en te dienen, moeten wij een juist begrip van Hem, Zijn persoonlijkheid, Zijn eigenschappen en van onze verwantschap met Hem hebben. Hij heeft Zichzelf en Zijn Zoon Jezus Christus aan ons en aan de wereld geopenbaard door Joseph Smith, dien Hij verhief tot den machtigen profeet der laatste dagen, van de bedeeeling van de volheid der tijden.

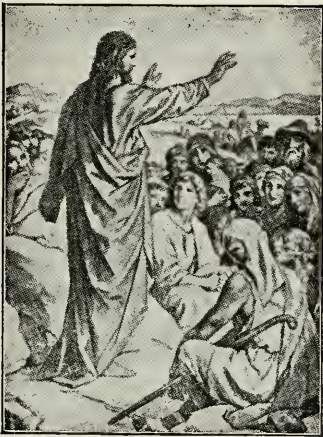
Deze nieuwe openbaring van God was en is iets, dat de wereld het meeste noodig had en de bekendmaking aan de wereld van deze grootste van alle openbaringen en visioenen, is een der grootste verantwoordelijkheden, welke wij als leden der Kerk met betrekking tot al de grondbeginselen van het Evangelie dragen.

Ons levensplan is van de hoogst mogelijke orde. Wij gelooven, dat gelijk de mensch is, God eens was, en dat de mensch eenmaal kan worden, gelijk God nu is.

„Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk Uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is.” Matth. 5: 48.

„Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was, die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn.” Filipp. 2: 5-6.

Wij verbeelden ons niet volmaakt te zijn, noch als een volk, noch als individu, doch wij trachten volgens de volmaakte wetten van het Evangelie te leven, hetwelk ons leert God lief te hebben met ons geheele hart en onze naasten als onszelf, onze vijanden lief te hebben, en te zegenen hen, die ons vervloeken, wel te doen den genen, die ons haten en te bidden voor hen, die ons vervolgen. Dit

Vergadert u geen schatten..

is het levensplan, waaraan ook de Heiland zich onderwierp, toen Hij op de aarde was en dat Hem maakte tot wat Hij was en is: Een verheerlijkt, verheven Wezen, zittende aan de rechterhand des Vaders in groote heerlijkheid. De bedoeling van dit plan is ook ons aan Hem gelijk te maken en ons te leiden met Hem in het Koninkrijk van onzen Vader.

Onderzoekers moeten hier wel het groote onderscheid in het oog houden dat er bestaat tusschen de handelingen der menschen die sterfelijk en met zwakheden beheb zijn, en de volmaakte wet

van het Evangelie, volgens welke zij trachten te leven.

Sommige grondbeginselen van het Evangelie, welke aanvaarding voor 's menschen zaligheid noodzakelijk is, zijn: Een geloof in het bestaan, de persoonlijkheid en de macht van God, den Eeuwigen Vader, met al de andere eigenschappen en hoedanigheden, welke Hem tot een verheerlijkt en verheven Wezen maken, dat verscheen aan Joseph Smith bij den aanvang van dit Evangelietijdperk. Een geloof in Jezus Christus als den Zoon van God, den Verlosser der wereld, en in de uitwerking van Zijn Offer om het mensdom te verlossen van de gevolgen van den Val en van persoonlijke zonden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.

Een geloof in en een aanvaarding van het beginsel en de verordening van den doop tot vergeving der zonden en de vervulling der wet, en in het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes. Een geloof in de autoriteit van het Priesterschap om in de verordeningen van het Evangelie onder de aangewezen leiding te bedienen.

Bekeering is de natuurlijke vrucht van het geloof. Indien ons geloof oprecht is, zullen wij ons van onze zonden bekeeren. Bekeering beteekent een erkenning van onze zonden, een oprecht berouw over begane misslagen en een vast besluit om niet weer te zondigen. Bekeering sluit in het goed maken van het kwade, dat wij anderen hebben aangedaan, voor zoover zulks mogelijk is, en het vergiffenis schenken aan hen,

(Zie vervolg blz. 304).

Een Boodschap aan de leden en vrienden van de Kerk in Nederland

OVEREENKOMSTIG de instructies van den Amerikaanschen Minister, dat alle Amerikanen in Nederland zoo spoedig mogelijk naar Amerika moeten terugkeeren, namen wij afscheid van 31 onzer zendelingen op den 25sten September. Met het s.s. „Penland” vertrokken zij naar de Vereenigde Staten. Vóór de volgende aflevering van „De Ster” verschijnt, zullen waarschijnlijk nog 25 zendelingen naar Amerika vertrekken. Hierdoor is de getalsterkte aan zendelingen tot een kleine bureau-staf teruggebracht, die onder leiding van den President zal voortgaan. Hoe lang wij hier zullen blijven, weten wij niet; dit hangt af van de besprekingen tusschen het Eerste Presidentschap en het Gouvernement. Wij zijn er van overtuigd, dat de leden en vrienden deze berichten over evacuatie met droefheid zullen ontvangen. Niemand van hen kan echter dieper droefheid gevoelen dan de Zendelingen zelf. Voor velen beteekent het een vervroegde beëindiging van hun zendingstijd, voor anderen een overplaatsing naar een nieuw arbeids-terrein en voor allen: het afscheid van een land en een volk, dat zij hebben lief gekregen. Alle zendelingen hebben uiting gegeven aan hun diep leedwezen. Elkeen zou liever zijn gebleven en met zijn arbeid zijn voortgegaan. Het besluit van de leiders der Kerk om de zendelingen terug te roepen, is in overleg met regeeringspersonen genomen. Bij dit besluit heeft het welzijn van de Kerk in

Nederland in de overwegingen der presideerende leiders zeer zwaar gewogen.

Neutrale naties, en vooral bevriende naties, trachten alles wat de moeilijkheden van in oorlog zijnde of zich dichtbij oorlogvoerende gebieden bevindende naties zou kunnen vergrooten, te vermijden.

Wat Nederland betreft, is de Amerikaansche minister van oordeel, daar het een zeer gastvrij land is, dat de hier verblijf houdende Amerikanen de zaak het beste kunnen dienen door naar huis terug te keeren.

Aangezien onder deze omstandigheden toch geen stoffelijken bijstand kan worden geboden, zou hun tegenwoordigheid alleen maar moeilijkheid veroorzaken. Een wel begrijpend gast zal altijd heen gaan, indien er moeilijkheden of ziekten zijn in het huis van zijn gastheer. De beslissing van de Regeering en de Kerkautoriteiten om de zendelingen terug te roepen, was dus niet in de eerste plaats ter wille van de veiligheid van de betrokkenen, doch meer als een wijze voorzorg, door de omstandigheden geboden.

Het zendingssysteem werd in de vroegste geschiedenis der Kerk ingesteld met het doel de boodschap van het herstelde Evangelie aan de naties der wereld bekend te maken. Behalve vreugdevolle tijdingen, bevatte het ook waarschuwingen. De zendelingen zijn reizende afgezanten, wier taak het is het Evangelie te prediken. Waar zij bezig waren met het organi-

seeren van districten en gemeenten ter uitbreiding van de Kerk, zoo was dit en is dit niet hun aller-eerste plicht. Deze verantwoorde-lijkheid rust nu op de schouders van het locale Priesterschap. Er zijn nog uitgestrekte landstreken, waar de zendelingen nog niet zijn geweest. Zij, die uit de landen van Europa teruggeroepen zijn, zullen naar andere zendingsvelden gaan, waar op het oogenblik de voorwaarden gunstiger zijn voor het uitstrooien van het zaad, waar- van zij de zaaiers zijn.

En zoo wenschen wij dan onze zendelingen, die naar huis terug-keeren of tot ander werk zijn ge- roepen, een goede reis. Moge de tijd spoedig komen, dat de vrede hersteld zal zijn en dat de zende- lingen der Kerk weder naar Neder- land kunnen terugkeeren.

De Kerk heeft wellicht nog nimmer in haar geschiedenis zulk een gunstig onthaal bij de pers gehad als in de laatste jaren. Door de activiteit der zendelingen, ons zendelingenkoor en onze Zendings- conferenties met haar Drama, Muziek en Voordracht, is de filosofie van het Mormonisme onder de aandacht van dit volk gekomen.

Het scheen ons toe, dat een tijdperk van ongekende werkzaam- heid en groei zou aanbreken — letterlijk duizenden informeerden naar de beginselen van het Mor- monisme. Wij zijn overtuigd, dat dit werk niet tevergeefs is ge-

weest. Wij hopen het eenmaal weder op te nemen, zoodra de toestanden op internationaal ge- bied zulks veroorloven.

Ten einde u nog zooveel mog- gelijk van dienst te zijn, hebben wij de volgende vergaderingen in de respectievelijke gemeenten uitgeschreven:

- 1 October Den Haag 10.30 v.m.
- 1 October Ymuiden 5 uur n.m.
- 4 October Arnhem 7 uur n.m.
- 5 October Dordrecht 7 uur n.m.
- 6 October Overmaas 7 uur n.m.
- 7 October Helder 7 uur n.m.
- 8 October Leeuwarden 10.30 v.m.
- 8 October Groningen 5 uur n.m.
- 9 October Utrecht 7 uur n.m.
- 10 October Amsterdam 7 uur n.m.
- 11 October Rotterdam 7 uur n.m.

In vele districten en gemeenten zijn de mannen, die het Priester- schap dragen, onder dienst. Voor hen, die over zijn gebleven, is het dus noodzakelijk geworden het werk voort te zetten. Een reorganisatie zal zoo spoedig mog- gelijk tot stand worden gebracht. Intusschen hopen wij, dat de leden geregeld zullen vergaderen, prompt gevolg zullen geven aan een even- tueelen oproep om te dienen en getrouw zullen zijn in het onder- houden van de geboden van het Evangelie. Op deze wijze zullen zij die vrede, rust en kalmen moed verwerven, welke het ken- merk zijn van een ieder, die naar zijn beste weten getrouw arbeidt.

— Franklin J. Murdock.

* * *

ATTENTIE!

De aangekondigde Districts-Conferenties zijn tot later
UITGESTELD.

1 OCTOBER 1939

VAN DE REDACTIE

.....„HEBT GOEDEN MOED, IK HEB DE WERELD OVERWONNEN”

Het eerste grondbeginsel van het Evangelie is: met zekerheid het wezen van God te kennen, en te weten, dat wij met Hem kunnen spreken, gelijk de eene mensch met den anderen spreekt. — Joseph Smith.

WANT ALZOO lief heeft „God de wereld gehad, dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwig leven hebbe”.

Aldus schreef de Apostel Johannes ongeveer 1900 jaren geleden. Ge kunt deze woorden vinden in het 3e hoofdstuk, het 16de vers van het naar hem genoemde Evangelie.

En in de wereld kan men hooren: „Negentienhonderd jaar geleden! Die tijd is lang voorbij. Die woorden zijn thans niet meer van kracht, want God, zoo Hij al bestaat, heeft deze wereld niet meer lief, anders zou Hij zeker niet toelaten, dat duizenden jonge mannen, die elkander nimmer eenig leed hebben gedaan, de wapens tegen elkander opheffen.”

„... Zoo Hij al bestaat... Twijfelt ge dan *nu* nog aan zijn niet-bestaan? Geloof mij, indien er een God bestond, zou Hij met één slag van Zijn machtigen vuist deze verdorven wereld vernietigen!”

„Alles wat geschiedt, is Gods wil en dus goed, ook deze oorlog en alle oorlogen uit het verleden. Het is alles Gods wil en daarom moeten wij berusten. Heeft Hij zelf niet gezegd: „Ik ben niet gekomen om den vrede te brengen, doch het zwaard?”

Ziehier in grove trekken drie verschillende meeningen, welke men in de wereld van heden hoort verkondigen.

1e. God bestaat misschien wel, doch Hij bekommert zich niet meer om ons. Dat was heel, heel vroeger, maar nu niet meer.

2e. Er is geen God.

3e. God bestaat, doch de ellende dezer wereld is Zijn ondoorgrondelijke wil, en deze geschiede.

Geen van de drie opvattingen ademt liefde en kan dus waar zijn. Het Evangelie van Christus is waar en is één en al Liefde voor de menschheid.

Het is niet in overeenstemming met Gods Liefde en Wil, dat Zijn kinderen op deze aarde elkander haten, vervolgen en dooden. Zijn barmhartig, zachtmoedig Vaderhart lijdt onder de gruwelen, welke werden en worden bedreven.

„Waarom maakt Hij er dan geen eind aan?”

„Dat zal Hij, zoodra de menschen Hem daartoe in de gelegenheid stellen!”

Dit antwoord zal den Heiliger Laatste Dagen, die het Evangelie begrijpt, niet verbazen, doch velen anderen zal het waarschijnlijk vreemd in de ooren klinken, daar het in conflict komt met hun opvatting omtrent Gods Almacht. Toch is het de waarheid en om dit te begrijpen, moet men door-

drongen zijn van dit onveranderlijke eeuwige grondbeginsel :

God heeft, van vóór de grondlegging dezer wereld af, in het ontwikkelingsplan Zijner kinderen, bepaald dat hun de vrije wil om te kiezen tusschen goed en kwaad nimmer zou worden ontnomen.

God is een waarmaker van Zijn woord. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, doch Zijn woord blijft Hij gestand doen in der eeuwigheid.

„Zoo zijn dan *toch* de menschen aan zichzelf overgelaten?”

Neen, want in Zijn oneindig-groote voorkennis, wetende alles wat op deze aarde door de menschen zou worden gedaan van het begin tot het einde, heeft Hij in oneindig-groote Liefde voor Zijn hardnekkige, weerspannige kinderen in Zijn goddelijk plan de voorzieningen getroffen, waardoor zij niet ten verderve, doch ten eeuwige leven zouden worden geleid.

God weet en heeft immer geweten, dat er thans duizenden en duizenden van Zijn kinderen op aarde wonen, die eenmaal, tot inkeer gekomen door de ellende, die zij over zichzelf en anderen hebben gebracht door hun verkeerde handelwijzen, zich tot Hem zullen wenden om hulp en troost.

Duizenden en duizenden zullen in de naaste toekomst tot het besef komen, dat de oorzaak van alle leed is, dat zij zich van God hebben afgewend en met een gebroken hart en een verslagen geest zullen zij Christus aannemen als hun Verlosser, wien zij nu in hun haat, wantrouwen en hebzucht geen aandacht waardig keuren.

Ook dan zal Hij gereed staan hen in Zijn liefderijke armen te nemen en te vergeven alles wat zij hebben misdaan, gelijk Hij steeds gereed heeft gestaan te zegenen hen, die vermoeid en belast tot Hem komen in geloof.

En de anderen? Zij die volharden in de dwalingen huns weegs? Zij moeten de gevolgen daarvan zelf dragen. Ook voor hen gelden de woorden, welke Jezus eenmaal sprak tot Jeruzalem . . . . „hoe menigmaal heb Ik uwe kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkterwijs eene hen hare kiekens onder de vleugelen vergadert; EN GIJLIEDEN HEBT NIET GEWILD?

Gijlieden hebt niet gewild. Zoo is het immer geweest en zoo is het nu.

Zij willen niet, daar zij God niet kennen. De wereld heeft zichzelf een god gemaakt: een god zonder lichaam, zonder eigenschappen, zonder persoonlijkheid, van wie zij verre zijn, omdat zij hem niet kunnen begrijpen. Doch gij, Heiligen der Laatste Dagen, gij Mormonen, gij kent Hem.

Dient Hem dan ook met uw geheele hart en uw geheele verstand en alle booze dingen in deze wereld zullen hun verschrikking voor u verliezen, want het Evangelie, hetwelk gij kent en hebt aangenomen, is het eenige onfeilbare geleidelicht op de donkere levenszee.

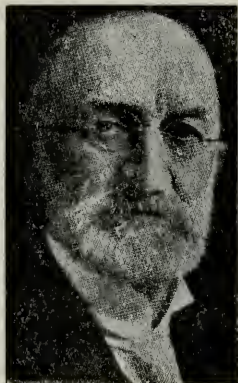
Vreest daarom niet, want voor u en voor allen, die zich tot Hem wenden met een gebroken hart en een verslagen geest, gelden Zijn troostrijke woorden:

„Hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.

WANNEER DE MENSCH TEGENOVER DEN DOOD STAAT

door President Heber J. Grant

IK BEN NIET in staat woorden te vinden, die op de juiste wijze mijn dankbaarheid jegens het Evangelie vertolken, doch nimmer ben ik dankbaarder dan in het uur van den dood. Te oordeelen naar mijn ervaringen in Japan, Engeland en in ons eigen land, ben ik er van overtuigd, dat wij, het Mormoonsche

President Heber J. Grant

volk, wanneer wij een begrafenis bijwonen van iemand, die niet van ons geloof is, niet het geringste besef hebben van de hevige smart en droefenis in de harten van hen, die geen kennis der waarheid bezitten en nu genoodzaakt zijn om afscheid te nemen van één, dien zij lief hadden.

De dood moet voor hen, die de waarheid niet kennen, dus wel iets zeer vreeselijks zijn, doch voor ons, Heiligen der Laatste Dagen, ofschoon ook wij voor het aangezicht van den dood

droefheid gevoelen, voor ons is deze droefheid min of meer van denzelfden aard als die, welke wij hebben, wanneer wij afscheid moeten nemen van geliefden, die op zending zijn geroepen of tijdelijk naar elders verhuizen. De onpeilbare smart, die ik vaak heb waargenomen bij hen, die de waarheid niet kennen, zal, naar ik geloof, nimmer in het hart van een oprechte Heilige kunnen komen.

Het is mijn levenslot geweest, dat ik twee vrouwen moest verliezen, een geliefde moeder moest afstaan, twee zoons, een dochter en de meeste van mijn beste vrienden ten grave moest dragen. Toch geloof ik, dat ik niet zóó heb geleden als ik anderen, die de waarheid niet kennen, heb zien lijden.

Ik herinner mij een begrafenis van een heer te Salt Lake City, een van mijn dierbaarste vrienden, doch niet van onze Kerk, wiens vrouw haar geheele leven lang lid was van een andere Kerk dan de onze. Het zieleleed van die vrouw tijdens deze begrafenis, de bijna waanzinnige smart, waaraan zij ten prooi was en het groote leed, waaronder zij maanden en maanden lang nog gebukt ging, gaven mij de onwankelbare overtuiging, dat het geloof van deze vrouw haar geen troost heeft kunnen schenken.

Eenige maanden na den dood van haar echtgenoot bracht ik haar een bezoek. Zij noodigde mij uit binnen te komen, want

zij had mij iets te zeggen. Zij vertelde mij, dat kort voor zijn dood haar echtgenoot had gezegd, dat hij haar hart niet wilde breken, maar: „indien jij en je vrienden en je grootouders geen toegewijde leden van een andere kerk waren, zou ik mij bij de Mormonen hebben aangesloten. Wij hebben vijf en twintig jaren onder hen gewoond; zij verzorgen hun armen beter dan wie ook ter wereld. Zij verzorgen hun zieken beter; zij gaan in de huizen hunner vrienden ten tijde hunner ziekte en droefenis; zij zijn één groote familie. Zij zijn inderdaad broeders en zusters. Zij zijn geheel anders dan anderen, en als ik niet wist, dat het jou het hart zou breken, zou ik mij bij hen aansluiten.”

Maanden later schreef ik haar en vroeg haar toestemming om voor haar echtgenoot Tempelwerk te verrichten. Toen kwam zij bij mij, gaf haar toestemming en stelde mij eenig geld voor den Tempel ter hand.

Ik had het plan opgevat om, wanneer eenige jaren voorbij zouden zijn gegaan, een gesprek met haar te voeren en haar er op te wijzen, dat wij in het huwelijk voor tijd en eeuwigheid geloofden. Vóór ik echter aan mijn voornemen gevolg kon geven, stierf zij.

Het speet mij heel erg, dat ik geen gelegenheid had gehad met haar te spreken, want ik had gehoopt, dat zij de noodzakelijkheid zou inzien van haar eigen doop. Niet lang daarna evenwel, vernam ik, dat zij kort voor haar dood een der Stake-presidenten bij zich had geroepen en tot hem

had gezegd: „Ik heb niet den zedelijken moed om mijn kinderen, die ik in een andere kerk heb opgevoed, te vertellen, dat ik mijn geloof heb verloren en dat ik in den Mormoonschen godsdienst geloof. Ik verzoek uw vrouw, wanneer ik er niet meer zal zijn, naar den Tempel te gaan en daar het werk voor mij en mijn echtgenoot te doen. Mijnheer Grant heeft reeds werk voor mijn echtgenoot gedaan en ik wil, dat gij ons huwelijk voltrekt voor tijd en eeuwigheid.”

Ziehier een vrouw, wier geheele leven en dat van haar ouders en grootouders aan een andere kerk was gewijd, doch die in het uur van den dood, de groote beproeving in elk mensche-lijk leven, geen geloof in haar godsdienst had en wie de kennis, welke wij bezitten, ontbrak. Voor haar was er geen troost, die troost, welke mijn hart en het uwe vervult in het aangezicht van den dood. Toch ben ik er van overtuigd, dat zij door den dood van haar echtgenoot tot nadenken werd gebracht en dat zij door gebed en studie een zoodanig inzicht in de waarheid heeft gekregen, dat zij vóór haar dood als een lid van de Kerk van Christus wenschte te worden beschouwd.

Ik betreur het, dat zij niet den zedelijken moed had openlijk voor haar geloof uit te komen en zich gedurende haar leven niet heeft laten doopen, doch het verheugt mij, dat zij verlangend was, dat het werk voor haar werd gedaan. Het verheugt mij te kunnen zeggen, dat het voor haar en haar echtgenoot is verricht en dat ik
(Zie vervolg blz. 307).

Het doel van het leven

(Vervolg van blz. 297)

die ons kwaad hebben gedaan, De zonden, van welke wij ons hebben bekeerd, worden door den doop afgewasschen.

„En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.” Hand. 2: 38.

Zonden, van welke men zich niet bekeert, voeren tot slechtheid en opstandigheid.

„En de wederspannigen zullen veel kommer ondergaan, want hunne ongerechtigheden zullen op de daken vermeld worden, en hunne verborgen daden zullen geopenbaard worden.” L. en V. 1: 3.

Zonde is een last op de ziel. De Heiland vraagt allen menschen tot Hem te komen in berouw, opdat zij van dien last mogen worden verlost.

„Al waren uwe zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.” Jesaja 1: 18.

Dit wordt door bekeering volbracht. Bekeering en gehoorzaamheid gaan hand aan hand, en beiden kunnen hun invloed uitoefenen ten behoeve van 's menschen zaligheid door het offer van Jezus Christus.

„Wij gelooven, dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden, door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie. Wij gelooven, dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn: 1e Ge-loof in de Heere Jezus Christus,

2e. Bekeering, 3e. Doop door onderdompeling tot vergeving der zonden, 4e. Oplegging der handen voor de gave des Heilige Geestes.” Artt. des Gel. 3 en 4.

Andere verordeningen, noodig voor de zaligheid van de menschen zijn: begiftigingen, Priesterschap, verzegeling van echtgenooten en van kinderen aan ouders, eeuwigheid van het huwelijksverbond. In den dienst der Kerk moeten wij gehoor geven aan iederen oproep, die ons bereikt van de zijde van hen, die over ons gesteld zijn.

„Hetzij door Mijn eigen stem of door de stem mijner dienstknechten, het is hetzelfde.”

„Want zijn woord zult gij ontvangen, als van Mijn eigen mond.” L. en V. 21: 5.

Wanneer wij ons werk op deze aarde beëindigd hebben, zijn de rijkdommen dezer wereld voor ons van geen waarde meer, maar datgene, wat wij door studie en ervaring hebben geleerd, nemen wij naar de andere zijde mede. Wij verwachten, dat ons dan ook de kennis zal worden teruggegeven, die wij bezaten, voor wij op deze aarde kwamen, door onze getrouwheid tot het einde.

Laten wij meer en meer streven naar de kennis en de liefde van God, meer gedachten en energie wijden aan geestelijke dingen, welke van blijvende waarde zijn. Wij moeten rechtschapen denken en evenzoo handelen.

Wij zijn God en den mensch dank verschuldigd voor de voortbrengselen van den menschelijken geest. God verheugt zich in de

zaligheid van den mensch, en de grootste dienst, welken wij God en den mensch ter kwijting van onze schuld aan hen kunnen bewijzen, is den Heer bij te staan in het redden van zielen. De Kerk is zoodanig georganiseerd, dat wij op ordelijke wijze deze doeleinden van God kunnen volbrengen.

Wij zijn op deze aarde om onze zaligheid in vreezen en beven voor den Heer te bewerkstelligen, volgens het Evangelieplan, hetwelk in den Raad des Hemels was vastgesteld eer de wereld was, welk plan het Evangelie van Christus bevat en in de Heilige Schrift te vinden is.

Indien wij besluiten den Heer te dienen, moeten wij ons op deze dienstneming voorbereiden, tehuis, daarbuiten of waar ook onze diensten noodig zijn, op de wijze als aangegeven door hen, die geroepen zijn het werk te leiden. Nooit moeten wij weigeren aan een oproep uit deze bron gehoor te geven, dit staat gelijk met het weigeren van eenig dienstbetoon aan God.

De Heer verwacht van elk lid van de Kerk, dat hij een zending voor Hem is.

„Zie, Ik zend u heen om het volk getuigenis te geven en te

waarschuwen; en een ieder, die gewaarschuwd is, is gehouden zijn naaste te waarschuwen, daarom zijn zij zonder verontschuldiging gelaten en hunne zonden zijn op hunne eigen hoofden.” Zie ook Ezech. 3:17.

Dit is de aard der zending, welke ons als leden van de Kerk van Christus is gegeven: dat wij dit Evangelie des Koninkrijks in de geheele wereld zullen prediken, tehuis en daarbuiten, als een getuigenis voor de wereld vóór het einde komt.

„Hij die niets doet totdat het hem geboden wordt, en een gebod met twijfelachtig hart ontvangt, en hetzelfde met traagheid onderhoudt, dezelve wordt verdoemd.” L. en V. 58:29.

Indien wij niet geroepen zijn om eenig bijzonder werk in de Kerk te doen, kunnen wij onzen tijd nuttig besteden met het Evangelie grondiger te bestudeeren, met genealogisch of ander werk en met het verkondigen van het Evangelie aan onze naasten, die het niet kennen. Er is geen belangrijker werk, waaraan men zich kan wijden en dat beter aan de doeleinden des levens beantwoordt.

* * *

Gezamenlijke opzegging voor de maand October

Psalm 85:12 „De waarheid zal uit de aarde spruiten, en de gerechtigheid zal van den hemel nederzien.”

't Is goed, dat in des Heeren naam
 Gods volk des Zondags komt tezaam.
 En Hem gedenkt bij kelk en brood;
 De zinnebeelden van Zijn dood.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen Zendingen.

Den 25sten September 1939 vertrokken onderstaande zendingen naar Amerika met de „Penland“ van de Holland-Amerikalijn, welk schip in den nacht van den 25sten van Antwerpen vertrok. Vele leden en vrienden waren aan den specialen boottrein, welke van de Wilhelminakade in Overmaas in den laten namiddag vertrok, aanwezig.

De zusters Jane Hart, Bertha Lucille Astle, Vernona Mendenhall, mevrouw Johanna Dekker. De brs. Jongsma en vrouw, Foekje Jongsma, Herman van Braak en vrouw, Martha van Braak. De ouderlingen Joseph H. de Long, Antone Ravenberg, Grant B. Greenhalgh, Henry van der Linden, Cornelius Barton, Easton K. Mathews, Tone Blacburn, Thomas van Drimmelen, William H. Koew, Jacob Jensen, Ray C. Larsen, Nanno Elsinga, Earl W. England, Ned Tillman Loveless, Arend de Boer, Richard Garbett, Harold A. Dalebout, Jack Evertsen, Carl Boekweg, James Blaine Blake, Leroy Taylor, John Henry Grimshaw en Elvin Boice.

Tengevolge van de onzekere toestanden in Europa in dezen tijd, hebben de leiders der Kerk het noodig geacht een groot aantal onzer terug te roepen. Het is met innige spijt, dat wij de goede heiligen van dit gastvrije land moeten verlaten, en wij roepen allen die zoo vriendelijk en gastvrij voor ons zijn geweest gedurende ons verblijf hier, een hartelijk vaarwel toe.

Wij zijn zeer erkentelijk voor de opofferingen, welke zij zich om onzentwil hebben getroost, en wij maken van deze gelegenheid gebruik, om onzen grooten dank te betuigen voor de tallooze bewijzen van genegenheid, welke wij hebben gevonden. Wij hebben het waardige Hollandsche volk leeren liefhebben en zijn vele deugden als zindelijkheid, opgeruimdheid, hulpvaardigheid en warme gastvrijheid leeren bewonderen. Nu gaan wij heen, doch wij nemen vele schoone herinneringen

en waardevolle lessen met ons mede, die ons het geheele verdere leven bij zullen blijven.

De dienstknechten des Allerhoogsten hebben ons in hun wijsheid en onder leiding van Onzen Vader naar andere zendingsvelden geroepen, en over hun beslissing twisten wij niet. Wij hadden gehoopt te kunnen blijven, doch daar dit niet mogelijk is, zullen wij trachten deze boodschap van eeuwige waarheid in een ander gedeelte van Gods wijngaard in alle ernst en nederigheid te verkondigen. Wij geven u de verzekering, dat wij in die andere deelen iets van dien geest, die hier heerschte, zullen mededragen, alsook de geest uwer standvastigheid en vertrouwen, die altijd met ons zal blijven en ons altijd zal helpen daarheen te gaan, waar wij ook mogen worden geroepen.

God zegene de Nederlandsche Zending, dat zij mogen toenemen in kracht en ledenaantal, dat de zegeningen des Heeren hen, die achterbleven, zullen volgen, de heiligen en zendingen, zoowel als onzen geïnspireerden leider, President Murdock en zijn vrouw. Dat wij allen van de verantwoordelijkheid onzer positie doordrongen mogen zijn en met een hernieuwd besluit in eendrachtig samenwerken pogen de Zending te doen slagen in deze tijden van strijd, is ons ernstig gebed. Dat wij, door ernstige studie, door nederigheid en gebed, de Zending van onzen Heiland en van den Profeet Joseph Smith beter mogen leeren begrijpen en dat wij met ons gansche hart onze leiders zullen steunen, zullen toenemen in liefde, verdraagzaamheid en vriendelijkheid voor elkander, is de ernstige bede van

Hen, die gingen.

Verbeteringen

In „De Ster“ van 15 September staat: Peter Jacob Bos, zoon van Jacob Bos en Louisa Marie Roozen, werd inzegend te Den Helder. Dit moet zijn *Groningen*. De inzegening

geschiedde door Districts-president Lawrence Morgan.

Bouwke van Komen, moet zijn Bouke, de vader van het kind Pouwel van Komen, dat den 3den September 1939 werd ingezegend.

Onder de inzegening van den zoon van Egbert van Komen en Maria Christina Van Maare, staat de naam van de moeder vermeld als van Haare. Dit moet zijn Van Maare. De naam van den zoon is Bert Pouwel George van Maare. Het kind werd gezegend door Ouderling van Maare.

35-jarig Huwelijksfeest

Den 7den October a.s. hopen Broeder en Zuster Klopmeijer te Haarlem, Oranjeboomstraat 96, hun 35-jarigen bruiloft te vieren. Wij wenschen het echtpaar veel geluk en voorspoed in hun verder leven toe en wij hopen, dat nog vele gelukkige jaren hun deel mogen zijn. Van harte geluk gewenscht!

* * *

Wanneer de Mensch tegenover den Dood staat

(Vervolg van blz. 303)

het voorrecht had, de verzegeling van dit echtpaar te voltrekken.

Ik ben dankbaar voor het Evangelie, mijn dankbaarheid is grooter dan mijn macht om haar in woorden uit te drukken. Want dit is het Evangelie, de blijde boodschap van welke de stem uit den hemel getuigenis gaf: dat Hij, Jezus Christus, in de wereld kwam om haar te heiligen en te zegenen

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Het zeemeeuwen-monument op het tempelplein was tot voor kort geleden het eenige monument, dat ter eere van een in het wild levenden vogel was opgericht. Het herdenkt het feit, dat in de lente van 1848 legioenen sprinkhanen op de pas beplante graanvelden der Pioniers neerstreken. De wonderbare redding van het gewas kwam van de zijde van een groote schare zeemeeuwen, die de insecten met groote gulzigheid verslonden totdat ze niet meer konden. Daarna gingen zij naar een nabij gelegen bevoeiingskanaal, waar zij de insecten uitbraakten. Dan gingen zij terug om nog meer te verdelgen. Dit ging zoo door, totdat alle sprinkhanen waren vernietigd. Het monument draagt het volgende opschrift: „In dankbare herinnering aan Gods genade jegens de Mormoonsche Pioniers.” Gods hand is waarneembaar onder Zijn volk — heden ten dage zoowel als in het verleden.

Ingezegend

Den 6den Augustus 1939, werd Yvonne Claus, dochter van Johannes Josephus Claus en Adriana Catharina Schoenmaker, door J. J. Claus te Den Haag ingezegend.

Getrouwd

Den 6den September 1939 ^{ontvingen} ~~werden~~ Marinus J. Palache en Johanna Diender ^{door} President Murdock van de Nederlandsche Zending ⁱⁿ den echt/verbonden. De vergaderzaal in Den Haag was prachtig versierd en zij, die bij de indrukwekkende plechtigheid aanwezig waren, genoten van een aardig programma. Wij wenschen het jonge paar Gods beste zegen op hun verderen levensweg en hopen, dat zij een volheid van vreugde mogen genieten in het Evangelie van Jezus Christus. Onze beste wenschen vergezellen hen.

↳ nadat zij wettelijk

↳ waren

↳ een huwelijkszegen van

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

WASHINGTON

MANHATTAN

De Populaire „Presidenten“:

ROOSEVELT

HARDING

Wegens Oorlogstoestanden kunnen geen vertrekdata vermeld worden.

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag van Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68